

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. ХАСКОВО, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОШКА ИВ. ТОТЕВА**

Членове: **АННА ВЛ. ПЕТКОВА**
ЙОНКО Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря **Д. Й. Х.**
като разгледа докладваното от **ЙОНКО Г. ГЕОРГИЕВ** Въззивно гражданско дело № 20235600500063 по описа за 2023 година

Производството е въззивно по реда на чл.258 от ГПК.

Обжалва се решение № 333/16.12.2022г., постановено по гр.дело № 987 / 2022 г. по описа на Районен съд Димитровград, с което е прието за установено по отношение на „Електроразпределение Юг” ЕАД, че М. И. Д. от ***** не дължи сума в размер на 643,99лв.,представляваща стойност на начислена ел. енергия представляваща корекционна сметка за неотчетена и неплатена стойност на електрическа енергия за минал период от 15.05.2022г. до 23.06.2022г. за ИТН *****.

Недоволен от постановеното решение е останал въззивникът „Електроразпределение Юг” ЕАД, който подава въззивна жалба с оплакване за незаконосъобразност и необоснованост на съдебното решение.

Въззивникът твърди, че са налице законовите предпоставки за извършване на корекция по сметката на дружеството ищец, като в тази връзка се позовава на формираната съдебна практика, в това число тази на ВКС. В жалбата на „Електроразпределение Юг” ЕАД излага съображения, че в случая е ирелевантна причинната връзка между констатираното неправилно отчитане на ползваната ел.енергия и поведението на потребителя, тъй като Правилата за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ създавали специален случай на

безвиновна отговорност и това изключвало общия принцип на договорна отговорност по чл. 82 ЗЗД. В тази насока счита, че районният съд неоснователно се е позовал на липса на доказателства за виновно поведение от страна на клиента при доказано неточно отчитане на електромера му. Въззивникът настоява, че с извършените промени в това число тези в ПИККЕ, процесните обществени отношения са преуредени, с което формираната досега практика от съдилищата била неприложима. Прави се искане за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което предявеният иск да бъде отхвърлен изцяло. Прави се възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, като се моли същото да бъде намалено до минималния размер съгласно Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Претендира деловодни разноски за двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемата страна за неоснователност на жалбата.

Хасковският окръжен съд след преценка на твърденията в жалбата и данните по делото, приема за установено от фактическа страна:

При задължителната проверка по чл. 269 от ГПК настоящата въззивна инстанция установи, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Подадената въззивна жалба е от активно легитимирана страна, засегната от правните последици на постановеното решение.

Пред Районен съд Димитровград е подаден иск с правно на основание чл.124 от ГПК от М. И. Д. против „Електроразпределение Юг” ЕАД че не дължи сума в размер на 643,99лв.,представляваща стойност на начислена ел. енергия представляваща корекционна сметка за неотчетена и неплатена стойност на електрическа енергия за минал период от 15.05.2022г. до 23.06.2022г. за ИТН ****.

Твърди се в исковата молба, че така начислената сума не се дължи, тъй като корекционната процедура по ПИКЕЕ е незаконосъобразна,поради което незаконосъобразно е начислена.

Ответникът оспорва иска като излага подробно доводи за това. Пзовава на разпоредбите на чл.46, 49 и чл.52 от ПИКЕЕ регламентиращ реда и начина на преизчисляване на количеството електрическа енергия, в случаите когато се установи неизмерена или неточно измерена доставена ел.енергия. В подкрепа на своята теза ответникът сочи като аргумент изключване от процеса на коригиране на количествата ел. енергия на крайните снабдители-в случая ЕВН „Електроснабдяване“ЕАД, като от 04.05.2019г. преизчисляването на ел. енергия, съответно фактурирането се извършва от оператора на съответната ел. мрежа към която е присъединен потребителя.

Безспорно е, че въззиваемата страна М. И. Д. е потребител на

електрическа енергия за обект находящ се **** с партида и кл. № ****, ИТН ***** Извършена проверка на СТИ от служители на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, за която бил съставен констативен протокол Констативния протокол от 23.06.2022 г., бл. № **** за извършената от представителите на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, на основание чл.42 и чл.44 от ПИКЕЕ, подписан от извършилия проверката, представител на оператора на електрическата мрежа, както и от присъствал на проверката Д. А. Б., без да е посочено в какво качество. При проверката била установена техническа неизправност на СТИ, което отчита грешка от минус 62,58 %.

В резултата на извършената проверка сметката за потребена ел. енергия е коригирана за периода 15.05.2022г. до 23.06.2022г. с допълнително начислена сума от 643,99лв.

Спорният момент, очертан в иска и въззивната жалба е относно дължимостта на коригираната стойност на ел. енергия за минал период. с допълнително начислена сума. Експертизата в първоинстанционното производство е установила, техническа неизправност довело до неизмерване на консумираната електрическа енергия поради което е извършена корекция за минал период. Безспорно констатираните отклонения в работата на СТИ, довели до липса на отчитане на потребление в системата на оператора от действителното такова от потребителя се опират на въведени с ПИКЕЕ правила, изчислението по които не дават реалното енергийно потребление за отчетния период, а прехвърлят риска, отговорността и последиците върху потребителя от евентуална повреда или външно въздействие, за което потребителя не носи вина

В случая за изясняването на спора е необходим анализ на нормативната уредба залегнала в ЗЕ, ПИКЕЕ и ЗЗД, който според настоящата инстанция показва, че нормите залегнали в ЗЕ и ПИКЕЕ относно реда и начина на преизчисляване на количеството електрическа енергия, в случаите когато се установи неизмерена или неточно измерена доставена ел. енергия уреждат възможността да се извърши едностранна корекция без да въвеждат безвиновна отговорност, което противоречи на ЗЗД. Отношенията на страните, възникнали на база договорна отговорност изискват от изправната страна да установи, че коригираната сума е резултат на виновно поведение и неизпълнение от страна на потребителя на ел. енергия, което не е сторено от електроснабдителното предприятие. Нещо повече СТИ на ел. енергия е собственост на електроразпределителното дружество съгласно чл.120 ал.1 от ЗЕ и отговорността за поддръжка, изправност и отчитане са в тежест на електроразпределителното предприятие, което има достъп до измерващото устройство и потребителя няма такива задължения. Ето защо се явява незаконосъобразно установено неправилно отчитане на ел. енергия от СТИ да бъде прехвърлено на потребителя. Както се посочи по-горе,

уредените в ПИКЕЕ, норми противоречат на договорната същност на отношенията между страните и необосновано я модифицират в полза на въззивника. Същите не са и част от самия договор за доставка на ел.енергия, но въпреки това са основание за интервенция в договора и против правата на крайния клиент по смисъла на §1 т.3Б т.27 Г от ДРЗЕ, който е и потребител на енергийни услуги съобразно §1 т.3Б т.41Б от ДРЗЕ. Тази разпоредба от ПИКЕЕ противоречи на чл.2 ал.ІІ от ЗЕ, който въздига защитата на потребителите в основна цел на ЗЕ и с който следва да са съобразени нормите на този закон, нормите на всички относими нормативни актове към потреблението на ел.енергия, както и тяхното тълкуване и практическо прилагане. Самият ЗЕ в чл.2 ал.ІІ от ЗЕ и §1 т.3Б т.27 Г вр. с §1 т.3Б т.41Б от ДРЗЕ, като специален закон, признава на купувачите на ел.енергия статута на потребители в урежданите от него обществени отношения, в частност и при покупката на ел.енергия и то независимо от техния вид- физическо или юридическо лице, търговец или друг субект. Този статут им гарантира и съответните права, които не са уредени изрично в ЗЕ. Ето защо спрямо тях следва да се прилагат нормите на ЗЗП за защита на потребителя, за да може правилото на чл.2 ал.ІІ от ЗЕ да се прилага ефективно, а не да се ограничи само до декларативно съдържание на закона.

Изложеното обосновава извод, че подзаконовите правила, въз основа на които е издадена процесната фактура за коригиране на сметката за ел.енергия, нарушават равнопоставеността на страните по делото, които са и страни по материалноправното договорно отношение и накърняват сериозно правата на купувача на ел.енергия, като потребител, тъй като дават възможност едностранно и произволно операторът да определя заплащането на суми от потребителя, срещу които не е доставил ел.енергия, водят до ограничаване законовите права на потребителя спрямо оператора при неизпълнение или неточно изпълнение на договорните задължения, поставят изпълнението на задълженията на оператора в зависимост само от неговата воля, създават задължение за купувача на ел.енергия да заплати високо обезщетение, водят до възможност за налагане на потребителя да изпълни свои задължения, дори и при неизпълнение на съответните от страна на оператора, налага се на купувача на ел.енергия необосновано ограничаване на средствата за доказване, както и тежест на доказване, която съобразно действащото законодателство е за сметка на оператора. Тези хипотези са обхванати от чл.143 от ЗЗП и съставляват при всички случаи неравноправни клаузи за потребителя, тъй като не отговарят на изискването за добросъвестност, на принципа по чл.2 ал.ІІ от ЗЕ, водят до значително неравновесие между правата и задълженията на доставчика и потребителя. Поради това подобни правила, превърнати в норми за уреждане на договорни отношения, са нищожни на основание чл.146 от ЗЗП и не следва да се прилагат, предвид и задължението на съда служебно да прецени материята през тази призма съобразно §13А от ДРЗЗП вр. с Директива 93/13 ЕИО.

Относно писмените доказателства за фактурирано количество ел.енергия с извършената корекция, протокола за извършена проверка, съставен по реда на чл.49 от ПИКЕЕ следва да се каже, че са предмет на извънсъдебна процедура и при наличие на съдебен спор като частни свидетелстващи документи подлежат на главно и пълно доказване по правилата на ГПК, което не е сторено в това производство. В този смисъл идентична е и доказателствената стойност на техническата експертиза.

С оглед изложеното обжалваното решение следва да бъде потвърдено, а въззивникът да заплати разноски по делото 300лв. адвокатско възнаграждение за въззивна инстанция.

Въведеното с жалбата възражение с правно основание чл.75, ал. 5 от ГПК за прекомерност на заплатеното от въззиваемата страна адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева е неоснователно.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №333/16.12.2022 година, постановено по гр.дело № 987 / 2022 г. по описа на Районен съд Димитровград.

ОСЪЖДА „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, ЕИК 115552190, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.“Хр. Г. Данов“ № 37 да заплати на М. И. Д. ЕГН ***** от *****, сума в размер на 400 лева разноски възнаграждение за адвокат за осъществено процесуално представителство пред въззивния съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____